

Bezdůvodnou je i stížnost proti přisouzení nároků žalobců na čas ještě před žalobou.

Názor dovolací žádosti I—III žalovaných, že jde o nevyzdvihnuté občasné příjmy, které může oprávněný požadovat jen, když si svůj nárok vyhradil, přičí se skutečnému stavu sporu, neboť tu nejde o občasné splátky *n e v y z d v i h n u t é*, nýbrž o splátky neprávem zadržené.

Pouze z toho, že oprávněný přijímal na své výslužné méně, než na kolik měl po právu nárok, a že nepřikročil k soudnímu vymáhání svého práva, nelze ještě usuzovati, že se spokojil s tím, co mu bylo placeno. Pro takovýto závěr není ve zjištěném skutkovém stavu žádné opory.

Nemístným je poukaz na právní pravidlo, že dlužníková hospodářská existence nemá býti ohrožována a mařena nahromaděním občasných pravidelných platů, které si mohl věřitel po částkách včas vybrati, neboť toto právní pravidlo platné a účelné pro placení výživného, nehodí se na pensi a výchovné podle zák. č. 130/1921 Sb. z. a n.

To plyne zřejmě z toho, že zákon ten je vydán k zabezpečení bývalých zaměstnanců na velkém pozemkovém majetku, je právem z důvodů sociálních neměnitelným, zákonem svého druhu, vůči jehož předpisům musí ustoupiti jinak obecně platná právní pravidla, pokud se s jeho předpisy nesrovnávají. Tento zvláštní popřední zřetel na oprávněné — zaměstnance a jejich vdovy a sirotky — je zřejmý již z toho, že, ačkoli zákon sám je účinný až od 6. května 1921, přece zvýšení důchodů jím upravené přiznává oprávněným se zpětnou platností již od 1. ledna 1920.

Zařazení Františka S. do 8. služební skupiny zaopatřovacích platů správně odůvodnil odvolací soud převzatými důvody prvního soudu. Protože zařazení je založeno na služebních dekretch vydaných samým zaměstnavatelem — jeho správou —, nebylo důvodu, aby soud dal svědky dokazovat obor činnosti Františka S. k účelu rozhodnutí o tom, byl-li lesním kontrolorem, když sám zaměstnavatel ho v této služební vlastnosti uznal, právem proto byly tyto svědecké důkazy pominuty.

Čís. 16886.

Exekúcia na pohľadávku u poštovej sporiteľne môže byť proti cbcí povolená len po predložení prejavu administratívneho úradu podľa § 5 vl. nar. č. 86/1936 Sb. z. a n. *)

(Rozh. zo 4. marca 1938, R III 822/37.)

S ú d p r v e j s t o l i c e povolil uhradzováciu exekúciu proti mestu B. medzi iným zabavením vkladu exekúta u poštovej sporiteľne v Prahe. R e k u r z n ý s ú d usnesenie súdu prvej stolice čiastočne zmenil a

*) Porovnaj: Úr. sb. č. 3610.

žiadosť exekventov o povolenie uhradzovacej exekúcie proti mestu B. zabavením jeho vkladu u poštovej sporiteľne v Prahe zamietol. **Z d ô v o d v:** Názor exekventa, že pred rozhodnutím o povolenie exekúcie má byť prejav administratívneho úradu predložený už s exekučnou žiadosťou, je správny natoľko, nakoľko v exekučnej žiadosti boli označené určité čiastky majetku, na ktoré má byť exekúcia vedená (posl. veta odst. 2 § 6 vl. nar. č. 86/1936 Sb. z. a n.). V takomto prípade je podľa čl. XI č. 2 zák. č. 123/1923 Sb. z. a n. a odst. 2 § 6 vl. nar. č. 86/1936 Sb. z. a n. už povolenie exekúcie závislé od toho, či okresný úrad prejavil, že exekúcia na tieto určité majetkové čiastky je prípustná. Nakoľko exekventi vo svojom návrhu žiadali zabaviť vklad obce B. u poštovej sporiteľne v Prahe, označili určitú čiastku majetku, na ktorú má byť exekúcia vedená. V tomto prípade podľa čl. XI č. 2 zák. č. 123/1923 a odst. 2 § 6 vl. nar. č. 86/1936 Sb. z. a n. exekventi mali už k exekučnej žiadosti pripojiť prejav príslušného administratívneho úradu, že exekúcia majetku je prípustná. Exekventi však tejto povinnosti nevyhoveli a preto bolo treba rekurzu mesta B. vyhovieť a návrh v tejto čiastke zamietnuť.

Na j v y š š í s ú d ďalší rekuz exekventov zamietol.

Z d ô v o d v:

Exekventi napádajú ďalším rekurzom časť usnesenia rekurzného súdu, ktorou bol zamietnutý ich návrh o povolenie uhradzovacej exekúcie zabavením pohľadávky exekúta mesta B. u poštovej sporiteľne v Prahe na šekovom konte č. 32.573 v sume asi 50.000 Kč.

Rekurzný súd zamietol správne túto časť exekučnej žiadosti z toho dôvodu, že exekventi nepriložili k exekučnému návrhu prejav príslušného administratívneho úradu (§ 5 vl. nar. zo dňa 2. apríla 1936, č. 86 Sb. z. a n.), že k uspokojeniu možno použiť dotyčnej pohľadávky. Preto bolo treba rekurz ako bezzákladný zamietnuť.

Čís. 16887.

Pohľadávka tabakového zahradníka zo smluvy sjednanej s pestiteľom tabaku, vzniklá v trojročnej dobe pred započatím zemedelského vyrovnania proti pestiteľovi tabaku, je **p r e d n o s t n o u** pohľadávkou v smysle bodu 5 § 26 zák. č. 64/1931 II. Sb. z. a n. (vyr. por.) a je podľa § 12 tohože zákona (citované ustanovenia platia aj v zemedelskom vyrovnacom pokračovaní podľa § 3 vl. nar. č. 76/1936 Sb. z. a n.) **vymáhateľná.*)**

(Rozh. z 10. marca 1938, R III 126/38.)

*) Porovnaj: Úr. sb. č. 1679, 1769, 3288.